

Riksrevisionens styrelses framställning angående insatserna mot deltidsarbetslösheten

Sammanfattning

Riksrevisionen har granskat om Arbetsmarknadsverkets insatser för att minska deltidsarbetslösheten har genomförts effektivt. Granskningen omfattar även regeringens styrning av och rapportering om insatserna. Resultatet av granskningen redovisas i rapporten *Arbetsmarknadsverkets insatser för att minska deltidsarbetslösheten* (RiR 2006:1).

Deltidsarbetslösheten omfattade ca 200 000 personer år 2004 och innebar kostnader på över 8 miljarder kronor i arbetslöshetsersättning. De åtgärder som Arbetsmarknadsverket har vidtagit mot deltidsarbetslösheten under perioden 2000–2004 har enligt Riksrevisionen inte varit effektiva. Av granskningen framgår också att regeringens styrning av insatserna varit otydlig och att regeringens rapportering till riksdagen om deltidsarbetslösheten och dess kostnader har varit ofullständig.

Styrelsen anser att deltidsarbetslösheten behöver uppmärksammas och analyseras mer. Rapporteringen om deltidsarbetslösheten och dess kostnader behöver därför förbättras. Styrelsen föreslår att riksdagen begär att regeringen i sin rapportering till riksdagen, utöver uppföljning av beslutade verksamhetsmål på området, använder den officiella arbetsmarknadsstatistiken från SCB för att ge en helhetsbild av sysselsättning, arbetslöshet och deltidsarbetslöshet. Styrelsen föreslår också att rapporteringen till riksdagen ska visa hur utbetalningarna av arbetslöshetsersättning fördelas på hel- och deltidsarbetslösa.

Innehållsförteckning

Sammanfattning.....	1
Innehållsförteckning	2
Styrelsens förslag	3
Riksrevisionens granskning	4
Bakgrund och motiv till granskningen.....	4
Granskningens syfte och inriktning	5
Iakttagelser och slutsatser	6
Riksrevisionens rekommendationer.....	9
Styrelsens överväganden	10
Deltidsarbetslöshetens storlek	10
Kostnaderna för ersättning vid deltidsarbetslöshet	11
Styrelsens förslag.....	12

Styrelsens förslag

Med hänvisning till de motiveringar som framförs under Styrelsens överväganden föreslår Riksrevisionens styrelse följande:

1. Deltidsarbetslöshetens storlek

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad styrelsen anfört om att regeringen i sin rapportering till riksdagen, utöver uppföljning av beslutade verksamhetsmål på området, ska använda den officiella arbetsmarknadsstatistiken från SCB för att ge en helhetsbild av sysselsättning, arbetslöshet och deltidarbetslöshet.

2. Kostnaderna för ersättning vid deltidarbetslöshet

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad styrelsen anfört om att regeringen i sin rapportering till riksdagen ska visa hur utbetalningarna av arbetslöshetsersättning fördelas på hel- och deltidarbetslösa.

Stockholm den 19 april 2006

På Riksrevisionens styrelses vägnar

Sören Lekberg

Karin Rudberg

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Sören Lekberg (s), Gunnar Axén (m), Eva Flyborg (fp), Per Rosengren (v), Rolf Kenneryd (c), Per Lager (mp), Laila Bjurling (s), Per Erik Granström (s), Anne-Marie Pålsson (m), Gunnar Andrén (fp) och Tuve Skånberg (kd).

Riksrevisionens granskning

Riksrevisionen har granskat om Arbetsmarknadsverkets insatser för att minska deltidsarbetslösheten har genomförts effektivt. Granskningen omfattar även regeringens styrning av och rapportering om insatserna. Resultaten av granskningen har redovisats i rapporten *Arbetsmarknadsverkets insatser för att minska deltidsarbetslösheten* (RiR 2006:1). Rapporten publicerades i januari 2006.

Bakgrund och motiv till granskningen

Deltidsarbetslöshetens omfattning

Deltidsarbetslösheten beskrivs av Riksrevisionen som ett omfattande och komplext fenomen. Omkring 200 000 personer – ca 4,5 % av arbetskraften – är arbetslösa på deltid. De flesta arbetar inom branscher där också frivilligt deltidsarbete är vanligt. Det gäller yrken inom vård och omsorg, handel, hotell och restaurang, kontor och städning m.m. Drygt hälften har tidsbegränsade anställningar.

Arbetslöshetsersättningen till deltidsarbetslösa och timanställda uppgick till drygt 8 miljarder kronor år 2004, enligt uppskattningar som gjorts av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF) och AMS. Ersättningen till deltidsarbetslösa står därmed för ungefär en fjärdedel av all arbetslöshetsersättning.

Konsekvenser

Deltidsarbetslösheten påverkar statsfinanserna i form av kostnader för arbetslöshetsersättning och insatser för de deltidsarbetslösa. Även andra konsekvenser nämns av Riksrevisionen. Arbetskraftsutbudet påverkas eftersom delar av arbetskraften inte utnyttjas till fullo samtidigt som det finns problem med rekrytering och brist på personal. Deltidsarbetslösheten anknyter också till jämställdhetsfrågor eftersom kvinnor står för den största delen av såväl det frivilliga som det ofrivilliga deltidsarbetet. För många är ofrivilligt deltidsarbete en väg in på arbetsmarknaden medan det för andra innebär en långvarigt önskad arbetssituation med risk för inlåsning.

Ett relativt okänt fenomen i forskning och debatt

Deltidsarbetslösheten som fenomen är enligt Riksrevisionen förhållandevis okänd. I forskning, utredningar, debatter, politiska förslag och åtgärder rörande arbetslöshet åsyftas vanligen enbart de helt arbetslösa. De som arbetar deltid, frivilligt eller ofrivilligt, ses som en del av gruppen sysselsatta. Det

betyder att de deltidarbetslösa inte räknas in i gruppen arbetslösa. Detta gäller även den officiella statistiken. Den statistik som finns om deltidarbetslösa är vidare långt ifrån lika omfattande som den om helt arbetslösa. Detta innebär bl.a. att den sammantagna arbetslösheten inte syns i officiell statistik, forskning, utredningar och åtgärder mot arbetslöshet.

Motivet till ersättning vid deltidarbetslöshet

Rätt till arbetslöshetsersättning har funnits längre för helt arbetslösa än för deltidarbetslösa. Rätten till ersättning vid deltidarbete infördes år 1956. Motivet till ersättning vid deltidarbetslöshet var att helt arbetslösa inte skulle förlora på att ta ett deltidarbete. Samtidigt har det funnits farhågor om att ersättningen utnyttjas som inkomstutfyllnad för deltidarbetande respektive som en subvention till arbetsgivare som inte vill erbjuda heltidsanställning. Därför har ersättningsrätten begränsats vid flera tillfällen.¹

Satsningar på minskad deltidarbetslöshet

Sedan slutet av 1990-talet har regeringen, med riksdagens stöd, genomfört ett antal åtgärder för att minska deltidarbetslösheten och för att stärka de deltidarbetandes ställning. De insatser från arbetsförmedlingen som varit aktuella under perioden 2000–2004 är *samverkan med arbetsgivare* i syfte att påverka arbetsorganisationen, *service till arbets sökande* som vill öka sin arbetstid samt *kontroll* av att de arbets sökande som är arbetslösa på deltid uppfyller ersättningsvillkoren. Arbetsförmedlingarna ingår även i det s.k. *Helaprojektet*, som innebär samverkan mellan fem statliga myndigheter i syfte att minska deltidarbetslösheten. Motivet för den pågående satsningen på minskad deltidarbetslöshet är, enligt Riksrevisionen, dels målet att alla ska få arbeta önskad tid, dels risken för överutnyttjande av ersättningen.

Granskningens syfte och inriktning

Riksrevisionen har granskat hur Arbetsmarknadsstyrelsen (AMS), länsarbetsnämnderna och arbetsförmedlingarna har arbetat med att minska deltidarbetslösheten under perioden 2000–2004 samt resultat och effekter av detta arbete.² Granskningen har syftat till att bedöma om insatserna mot deltidarbetslösheten har genomförts effektivt så att de har bidragit till minskat ofrivilligt deltidarbete och en bättre fungerande arbetsmarknad i enlighet med de mål som lagts fast av regering och riksdag.

¹ Begränsning av antalet ersatta dagar för deltidarbetslöshet har varit 50 dagar (1974–1984), ingen begränsning (1984–1987), 150 dagar (1987–1993), ingen begränsning (1993–1994) och 300 dagar (1994–).

² Granskningen omfattar inte den ovan nämnda insatsen Helaprojektet, som avser samarbete mellan Arbetslivsinstitutet, AMS, Arbetsmiljöverket, Jämställdhetsombudsmannen och Svenska ESF-rådet.

Revisionsfrågorna är följande:

1. Har arbetsförmedlingens *kontakter med arbetsgivarna* lett till förändringar i arbetsorganisationen som tillåter flera att arbeta önskad tid?
2. Har arbetsförmedlingens *service till deltidsarbetslösa och timanställda* förbättrats i enlighet med de intentioner (om minskat ofrivilligt deltidsarbete) som lagts fast av riksdag och regering?
3. Har effektiva åtgärder vidtagits för att förbättra arbetsförmedlingens *kontroll av ersättningen* vid deltidsarbetslöshet?

Underlaget för granskningen

Granskningen baseras på dokumentstudier (offentligt tryck samt rapporter och annat material från Arbetsmarknadsverket, Helaprojektet och Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen), statistikbearbetningar, en enkätundersökning riktad till ett 100-tal arbetsförmedlingskontor samt ett särskilt uppdrag till AMS att inkludera deltidsarbetslösa i sin s.k. sökandeundersökning och ställa särskilda frågor till dem. Intervjuer har gjorts med företrädare för Näringsdepartementet, AMS, åtta länsarbetsnämnder och enstaka arbetsförmedlingskontor. En referensgrupp har varit knuten till granskningen.

Iakttagelser och slutsatser

Begreppet deltidsarbetslöshet

Begreppet deltidsarbetslöshet kan definieras och mätas på olika sätt. I rapporten nämns en rad möjliga, olika tolkningar av begreppet. Riksrevisionen har dock tagit fasta på de generella uttalanden som gjorts av regering och riksdag och i sin granskning utgått från att målet att minska deltidsarbetslösheten avser alla de deltidsarbetande som, av arbetsmarknadsskäl, arbetar färre timmar än de önskar. Detta är också den definition av deltidsarbetslöshet som används i den officiella arbetsmarknadsstatistiken från SCB (de s.k. arbetskraftsundersökningarna, AKU).

Utbetalningarna har ökat med över 1 miljard kronor

Mellan åren 2000 och 2004 har antalet deltidsarbetslösa ökat något, enligt den statistik som används av Riksrevisionen.³ Av Riksrevisionens rapport framgår vidare att de deltidsarbetslösa år 2004 i genomsnitt var yngre, arbetade färre timmar och oftare saknade fast anställning än år 2000. Antalet ersättningstagare minskade under perioden, men ersättningen avsåg fler timmar per per-

³ SCB:s statistik (Arbetskraftsundersökningarna, AKU) används som källa för dessa uppgifter. Antalet deltidsarbetslösa enligt denna definition är således inte lika med antalet inskrivna i AMS sökandekategori "deltidsarbetslösa" och är inte heller lika med summan av AMS kategorier "deltidsarbetslösa" och "timanställda". Vidare bör noteras att alla som är inskrivna hos AMS inte är ersättningstagare.

son.⁴ Utbetalningarna av ersättning till deltidsarbetslösa ökade med drygt 1 miljard kronor 2000–2004, från 7,2 till 8,3 miljarder kronor, enligt uppskattningar gjorda av Inspektionen för arbetslöshetsförsäkringen (IAF).

Otydlig styrning från regeringen

Oklarheter om vad regeringen har avsett och avser med begreppet ”deltidsarbetslöshet” gör det enligt Riksrevisionen svårt att besvara frågan om måluppfyllelsen på ett enkelt sätt.

En annan svaghet i styrningen som påtalas av Riksrevisionen har varit att regeringen markerat att deltidsarbetslösheten bör minska utan att relatera detta mål/uppdrag till de övergripande målen för arbetslöshet och sysselsättning. Detta gäller framför allt målet om att minska heltidsarbetslösheten, men även andra mål som t.ex. jämställdhetsmålet.

Otydligheten i regeringens styrning av uppgiften att minska deltidsarbetslösheten – både beträffande vilka som ingår i målgruppen för insatserna och beträffande uppgiftens förhållande till andra mål – riskerar enligt Riksrevisionen att göra det svårare att genomföra insatser mot deltidsarbetslösheten.

Regeringens rapportering har givit en alltför ljus bild

Av Riksrevisionens rapport framgår att regeringen har baserat sin redovisning av deltidsarbetslösheten på verksamhetsstatistik från AMS i stället för att använda den arbetsmarknadsstatistik som tas fram av SCB och som normalt används när regeringen redovisar utvecklingen av arbetslöshet och sysselsättning. Detta trots att AMS verksamhetsstatistik har flera olägenheter – dels omfattar den inte alla deltidsarbetslösa, dels kan den påverkas av arbetsförmedlingens handläggningsrutiner m.m.

Riksrevisionen anser att regeringens rapportering om insatserna mot deltidsarbetslösheten och deras resultat därmed har blivit missvisande. Utvecklingen mot kortare arbetstider och ökade kostnader för deltidsarbetslösheten har inte redovisats av regeringen, och utvecklingen mot otryggare anställningsförhållanden har redovisats bara i begränsad utsträckning.

Förändringar av arbetsorganisationen endast när arbetsgivarna har haft svårt att rekrytera

Arbetsförmedlingens kontakter med arbetsgivarna har, enligt Riksrevisionen, generellt sett inte lett till förändringar i arbetsorganisationen så att flera kan arbeta önskad tid. Kontakterna har varit relativt få och sällan handlat om hur arbetet organiseras. Arbetsförmedlingens möjligheter att påverka arbetsgivarna är begränsade.

Inom vård- och omsorgsområdet etablerades en samverkan mellan arbetsförmedlingen och arbetsgivarna som ledde till förändringar i arbetsorganisa-

⁴ Statistiken över antalet ersättningstagare är bristfällig. Majoriteten av dem som är inskrivna vid arbetsförmedlingarna som ”deltidsarbetslösa” och ”tjänstställda” får ersättning.

tionen med minskad deltidsarbetslöshet och en större andel heltidsanställningar. Detta gynnade främst de tillsvidareanställda. En förutsättning för samverkan visade sig vara att arbetsgivarna hade ett eget intresse av att de anställda gick upp i tid när det rådde brist på arbetskraft. Inom övriga områden har andelen heltidstjänster snarare minskat än ökat.

Enligt Riksrevisionens bedömning har samverkan mellan arbetsförmedling och arbetsgivare i syfte att förändra arbetsorganisationen förutsättningar att lyckas bara när arbetsgivaren upplever ett rekryteringsproblem och vill ha arbetsförmedlingens hjälp för att lösa detta.

Riksrevisionen noterar också att när det ofrivilliga deltidsarbetet minskat så kan detta snarare förklaras av ett ökat inslag av frivilligt deltidsarbete än av mera heltid. Den arbetsorganisation som ger bäst balans mellan de anställdas önskemål och arbetsgivarnas krav kan innehålla mer eller mindre av deltidsarbete. För arbetsförmedlingens matchning mellan platser och arbetssökande är det enligt Riksrevisionen viktigt att beakta såväl arbetsgivarnas krav som de sökandes önskemål rörande arbetstid.

Tveksamt om servicen till de deltidsarbetslösa har blivit bättre

Riksrevisionens granskning visar att AMS, länsarbetsnämnderna och många arbetsförmedlingar har infört nya arbetssätt för att minska deltidsarbetslösheten. En majoritet av arbetsförmedlarna rapporterar att insatserna mot deltidsarbetslösheten har förbättrats, men att gruppen deltidsarbetslösa fortfarande är lägre prioriterad än gruppen helt arbetslösa. Det finns enligt Riksrevisionen inga synliga samband mellan arbetsförmedlingens uppfattning om förbättrad service och förbättrade resultat i form av minskat antal deltidsarbetslösa.

Vidare framgår att de deltidsarbetslösa har få kontakter med arbetsförmedlingen och att platsanvisningarna är få. Sökaktiviteten är låg – en majoritet av de deltidsarbetslösa anger att de inte sökte ett enda arbete den senaste månaden.

Riksrevisionen noterar att AMS har två kategorier för ofrivilligt deltidsarbetande – ”deltidsarbetslösa” och ”timanställda”. Resultatmål har satts upp enbart för den förstnämnda kategorin. Därmed finns enligt Riksrevisionen en risk för att den andra kategorin hamnar i skymundan.⁵

Svag kontroll av ersättningsvillkoren

Riksrevisionens granskning visar att det finns en stor risk för att deltidsarbetslöshetsersättningen överutnyttjas. Ökade insatser från arbetsförmedlingen – deltidsintyget, handlingsplaner och ökad benägenhet att underrätta a-kassan – har visserligen lett till ökad medvetenhet om villkoren för ersättning. Antalet inskrivna i AMS sökandekategori ”deltidsarbetslösa” har minskat kraftigt under perioden 2000–2004.⁶ Detta förklaras troligen till stor del av de

⁵ Den statistik som redovisas i rapporten visar att antalet personer i kategorin ”deltidsarbetslösa” minskade med 38 % under perioden 2000–2004 (från 117 800 till 73 200) samtidigt som kategorin ”timanställda” ökade med 9 % (från 83 600 till 91 500).

⁶ Se not 5.

nämnda insatserna. Kontrollen från arbetsförmedlingens sida är dock fortfarande svag, även jämfört med dess insatser avseende helt arbetslösa.

Att kontrollen av de deltidsarbetslösas ersättningsrätt tycks vara svagare än för övriga ersättningstagare är enligt Riksrevisionen särskilt allvarligt mot bakgrund av att en tidigare granskning tyder på stora brister i kontrollen även generellt sett.⁷

Sammanfattande slutsatser

Riksrevisionen anser sammanfattningsvis att

- regeringen har varit otydlig i sin styrning och brustit i rapporteringen,
- AMS inte har gjort klart syftet och förutsättningarna för arbetsförmedlingens samverkan med arbetsgivarna och har bristande underlag för arbetsförmedlingens prioritering mellan olika grupper av deltidsarbetslösa,
- länsarbetsnämnderna inte har gjort vad som krävs för att arbetsförmedlingens kontroll av ersättningsvillkoren ska fungera tillfredsställande.

Riksrevisionens rekommendationer

Riksrevisionen drar i sin rapport kritiska slutsatser som rör flera ansvariga aktörer, såväl regeringen som AMS och länsarbetsnämnderna. Med anledning härav har Riksrevisionen framfört följande rekommendationer:

- **Regeringen** bör utforma sina specifika mål och uppdrag till AMV så att deras relation till det övergripande målet om minskad arbetslöshet blir tydlig.
- **Regeringen** bör basera sin rapportering till riksdagen om utvecklingen av deltidsarbetslösheten på SCB:s officiella arbetsmarknadsstatistik på samma sätt som man redovisar utvecklingen av arbetslöshet och sysselsättning.
- **AMS** bör för länsarbetsnämnder och arbetsförmedlingar klargöra syftet med och förutsättningarna för arbetsförmedlingens samverkan med arbetsgivarna.
- **AMS** bör vidare utveckla sin verksamhetsstatistik så att man får ett bättre underlag för bedömningar av de deltidsarbetslösas servicebehov.
- **Länsarbetsnämnderna** bör enligt Riksrevisionen se till att arbetsförmedlingen förbättrar kontrollen av ersättningsvillkoren genom att fullt ut tillämpa gällande regler rörande deltidsintyget, handlingsplanerna och underlaget till arbetslöshetskassan för prövning av ersättningsrätten.

⁷ Riksrevisionens rapport *Arbetslöshetsförsäkringen – kontroll och effektivitet* (RiR 2005:3).

Styrelsens överväganden

Styrelsen överlämnar härmed en framställning till riksdagen med anledning av Riksrevisionens granskning av Arbetsmarknadsverkets insatser för att minska deltidsarbetslösheten. I anslutning härtill vill styrelsen anföra följande.

Deltidsarbetslösheten är ett komplicerat och svårfångat fenomen som varit förhållandevis bortglömt i forskning och debatt, trots de stora samhällsekonomiska och statsfinansiella kostnader som är förknippade med denna typ av arbetslöshet. Styrelsen anser att rapporteringen om deltidsarbetslösheten och dess kostnader behöver förbättras av bägge dessa skäl. Styrelsen framför också förslag till riksdagen i detta syfte.

När det gäller effektiviteten i de åtgärder som Arbetsmarknadsstyrelsen har vidtagit mot deltidsarbetslösheten ger Riksrevisionens granskning nedslående besked. Arbetsförmedlingens kontakter med arbetsgivarna har generellt sett inte lett till förändringar i arbetsorganisationen så att flera kan arbeta önskad tid. Enligt Riksrevisionen är det också tveksamt om servicen till de deltidsarbetslösa har blivit bättre. Kontrollen av om ersättningsvillkoren är uppfyllda för de deltidsarbetslösa som uppstår ersättning från arbetslöshetsförsäkringen är inte heller tillfredsställande.

Dessa iakttagelser ger anledning till oro och bör enligt styrelsens mening leda till förnyade ansträngningar att motverka deltidsarbetslösheten. Vissa sådana ansträngningar har också gjorts. Styrelsen vill här erinra om det s.k. Helaprojektet, som innebär samarbete mellan fem statliga myndigheter i syfte att minska deltidsarbetslösheten. Detta projekt har inte ingått i Riksrevisionens granskning. Skälet är dels att Helaprojektet avslutades under den period granskningen genomfördes, dels att de uppföljningar som planerats för Helaprojektet bedömdes göra en granskning från Riksrevisionen mindre nödvändig. Det betyder samtidigt att Riksrevisionens granskning inte ger heltäckande besked om utfallet av de samlade ansträngningarna att minska deltidsarbetslösheten.

Deltidsarbetslöshetens storlek

Riksrevisionens granskning visar att regeringens styrning varit otydlig när det gäller målet för åtgärderna mot deltidsarbetslöshet. Det är oklart vad regeringen avsett med själva begreppet deltidsarbetslöshet. Målet för deltidsarbetslösheten har inte heller relaterats till de övergripande målen för arbetslöshet och sysselsättning. Dessa oklarheter kan enligt Riksrevisionen göra det svårare att genomföra insatser mot deltidsarbetslösheten.

Vidare framgår att regeringen har baserat sin redovisning av deltidsarbetslösheten på verksamhetsstatistik från AMS i stället för på den arbets-

marknadsstatistik som tas fram av SCB och som normalt används när regeringen redovisar utvecklingen av arbetslöshet och sysselsättning.

Regeringens rapportering har enligt Riksrevisionen givit en alltför ljus bild av deltidsarbetslösheten. Utvecklingen mot kortare arbetstider och ökade kostnader för deltidsarbetslösheten har inte redovisats av regeringen, och utvecklingen mot otryggare arbetsförhållanden har redovisats bara i begränsad utsträckning.

Styrelsen anser att deltidsarbetslöshetens storlek och utveckling bör redovisas på ett sätt som gör det möjligt att analysera utvecklingen på arbetsmarknaden utifrån en helhetsbild av sysselsättning, arbetslöshet och deltidsarbetslöshet. Samma statistikkälla bör därför användas för att redovisa deltidsarbetslösheten som för att redovisa arbetslöshet och sysselsättning. Den officiella arbetsmarknadsstatistiken från SCB är i detta sammanhang det naturliga valet. Detta hindrar naturligtvis inte regeringen att för riksdagen även redovisa AMS verksamhetsstatistik.

Styrelsen föreslår att riksdagen begär att regeringens rapportering till riksdagen anpassas till dessa önskemål.

Kostnaderna för ersättning vid deltidsarbetslöshet

Av granskningen framgår att det finns en stor risk för att ersättningen vid deltidsarbetslöshet överutnyttjas. Kontrollen av ersättningsrätten är enligt Riksrevisionen ännu svagare för deltidsarbetslösa än för övriga ersättningstagare. Detta är särskilt allvarligt mot bakgrund av att en tidigare granskning av arbetslöshetsförsäkringen tyder på stora brister i kontrollen generellt sett. Styrelsen vill här erinra om sin tidigare framställning till riksdagen i detta ämne (2004/05:RRS22).

Kostnaderna för deltidsarbetslösheten är betydande. Utbetalningarna av ersättning till deltidsarbetslösa har ökat kraftigt sedan år 2000 och uppgick år 2004 till över 8 miljarder kronor. Regeringens rapportering av kostnaderna för deltidsarbetslösheten har enligt Riksrevisionen varit bristfällig.

Styrelsen anser att kostnaderna för deltidsarbetslösheten bör redovisas för riksdagen på ett tydligt och rättvisande sätt. Eftersom risken för överutnyttjande av ersättningsrätten sannolikt är större vid deltidsarbetslöshet än vid heltidsarbetslöshet är det viktigt att kunna följa kostnaderna för ersättning vid deltidsarbetslöshet. Styrelsen föreslår därför att riksdagen begär att regeringen i sin rapportering till riksdagen ska visa hur utbetalningarna av arbetslöshetsersättning fördelas på hel- och deltidsarbetslösa. En sådan redovisning kan enligt styrelsens mening bidra till ökad uppmärksamhet på deltidsarbetslösheten och dess samband med arbetsmarknaden i stort, liksom på betydelsen av systematisk kontroll av ersättningsvillkoren vid deltidsarbetslöshet.

Styrelsens förslag

Styrelsen föreslår att riksdagen begär att regeringen i sin rapportering till riksdagen, utöver uppföljning av beslutade verksamhetsmål på området, använder den officiella arbetsmarknadsstatistiken från SCB för att ge en helhetsbild av sysselsättning, arbetslöshet och deltidsarbetslöshet. Styrelsen föreslår också att rapporteringen till riksdagen ska visa hur utbetalningarna av arbetslöshetsersättning fördelas på hel- och deltidsarbetslösa.